

ສຸຫາຕາ ປນ ກາລ ກຕວາ ເອກີສສາ ຄົກົກນທຣາຍ ພກສກຸນິກາ ມຸຕວາ ນິພຸພຕຸຕີ ໆ

ສ່ວນວ່າ ອ. ນາງສຸຫາດາ ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງກາລະ ເປັນນາງນາກຍາງ ເປັນ ບັງເກີດແລ້ວ ທີ່ຊອກແຫ່ງກູເຂາ ແກ່່ງໜຶ່ງ ໆ

ສຸກໂໂ ອຕຸໂນ ປຣຈາກໂກໂຍ ໂໂລເກນໂຕ “ສຸ່ນມາ ອີເຫວາ ນິພຸພຕຸຕາ, ຕຕາ ສຸ່ນທາ ຈ ສຸ່ຈິຕຸຕາ ຈາຕີ ດັດວາ “ສຸຫາຕາ ນຸ ໂໂ ກຸ່ທີ່ ນິພຸພຕຸຕາຕີ ຈິນເຕຸນໂຕ ຕໍ່ ຕຕຸຕ ນິພຸພຕຸຕີ ທີ່ສຸວາ “ອຍ່ ພາລາ ກິບຸຈີ ປຸ່ນຸ່ ອກຕວາ ອີທານີ ຕິຮຸຈານໂຢນີຍ່ ນິພຸພຕຸຕາ, ອີທານີປີ ນໍ ປຸ່ນຸ່ ກາຣເປຕວາ ອີຫາເນັດໍ ວູ້ງວິຕີຕີ, ອຕຸຕກວ່າ ວິທີຕຸວາ ອຸນຸມາຕກເລັນ ຕສຸສາ ສຸ່ນຕີກີ ດນຕວາ “ກີ ກໂຣນຸຕີ ອີ ວິຈຣສີຕີ ປຸ່ຈຸນີ ໆ

ອ. ທ້າວສັກກະ ຖຽນຕວຈຸອູ່ ຜຶ່ງນາງປໍາເຮົວ ທ. ຂອງພະວົງຄ ຖຽນທ່ານແລ້ວ ວ່າ “ອ. ນາງສຸ່ນຮົມາ ບັງເກີດແລ້ວ (ໃນທີ່ ນີ້) ນີ້ແກ່ເຫືຍວ, ອ. ໝ່າຍອນຍ່າງນັ້ນ ດີວ່າ ອ. ນາງສຸ່ນທາດ້ວຍ ອ. ນາງສຸ່ຈິຕຸຕາດ້ວຍ (ບັງເກີດແລ້ວ ໃນທີ່ ນີ້)” ດັ່ງນີ້ ຖຽນດໍາກີອູ່ ວ່າ “ອ. ນາງສຸຫາດາ ບັງເກີດແລ້ວ (ຄ ທີ່) ໄທ່ນທນອແລ” ດັ່ງນີ້ ຖຽນເຫັນແລ້ວ (ຜຶ່ງນາງສຸຫາດາ) ນັ້ນ ຜູ້ບັງເກີດແລ້ວ (ທີ່ຊອກແຫ່ງກູເຂາ) ນັ້ນ (ບັງເກີດແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ນາງສຸຫາດາ) ນີ້ ເປັນຄນເຂລາ (ເປັນ) ໄມກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງບຸນຸ່ ອະໄຣ ແລ້ວ ບັງເກີດແລ້ວ ໃນກຳເນີດແຫ່ງສັຕິກິດຈານ ໃນກາລນີ້, ແມ່ໃນກາລນີ້ ອ. ອັນ (ອັນເວາ) (ຍັງນາງສຸຫາດາ) ນັ້ນ ໄກະທຳ ຜຶ່ງບຸນຸ່ ແລ້ວຈຶ່ງນຳມາ (ໃນທີ່ ນີ້ ຍ່ອມຄວ່າງ) ດັ່ງນີ້ ຖຽນລະແລ້ວ ຜຶ່ງອັຕກາພ ເສົດຈີໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງນາງສຸຫາດາ) ນັ້ນ ດ້ວຍເປັນ (ອັນໂຄຣ ແລ້ວ) ໄມກູ້ແລ້ວ ຕຣັສຕາມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ກະທຳອູ່ ຜຶ່ງອະໄຣ ຍ່ອມເຫືຍໄປ (ໃນທີ່ ນີ້)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ໂກ ປນ ຕຸວ່ ສາມືຕີ ໆ

(ອ. ນາງນາກຍາງ ຕາມແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ກີ ອ. ທ່ານ ເປັນໂຄຣ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອຳ ເຕ ສາມໂໂກ ມໂຈຕີ ໆ

(ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນມານພ້ອມວ່າມຈະ ຜູ້ເປັນສາມື ຂອງເຈົ້າ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກຸ່ທີ່ ນິພຸພຕຸໂຕລີ ສາມືຕີ ໆ

(ອ. ນາງນາກຍາງ ຕາມແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ບັງເກີດແລ້ວ (ຄ ທີ່) ໄທ່ນ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອຳ ຕາວຕີສເທວໂລເກ ນິພຸພຕຸໂຕມຸທີ, ຕວ ສຫຍິການ ປນ ນິພຸພຕຸຕຸງຈານ ຂານາລືຕີ ໆ

(ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນຜູ້ບັງເກີດແລ້ວ ໃນເທວໂລກ໌ຂໍ້ວ່າດາວດີ່ນໍ ຍ່ອມເປັນ, ກີ (ອ. ເຈົ້າ) ຍ່ອມກູ້ ຜຶ່ງທີ່ແຫ່ງຫຼູງສຫຍາຍ ທ. ຂອງເຈົ້າ ບັງເກີດແລ້ວ (ຫວີ່ວີ່)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ນ (P106) ຂານມີ ສາມືຕີ ໆ

(ອ. ນາງນາກຍາງ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ດິຈັນ) ຍ່ອມໄມ່ກູ້” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຕາປີ ມເວ ສນຸດິກ ນິພຸພຕູຕາ, ປສຸສົສສ ເຕ ສຫຍິກາຕີ ຂ

(ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣສແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ຜູ້ງ ທ.) ແມ້ເຫັນໜັນ ບັງເກີດແລ້ວ ໃນສຳນັກ ຂອງເຮັນນັ້ນເທິຍ, (ອ. ເຈົ້າ) ຈັກເຫັນ ຜື້ນໝູງສຫຍາ ທ. ຂອງເຈົ້າ (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້ ຂ

“ກາທຳ ຕຕູຕ ຄມືສສາມືຕີ ຂ

(ອ. ນາງນາງຍາງ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ດິດັນ ຈັກໄປ (ໃນທີ່) ນັ້ນ ອຢ່າງໄວ” ດັ່ງນີ້ ຂ

ສກໂກ “ອທໍ ຕ ຕຕູຕ ແນສສາມືຕີ ວຕວາ ເທວໂລກ ແນຕວາ ນນຖາຍ ໂປກ່ຽນຍາ ຕີເຣ ວສລ໌ຜູ້ເຊື່ອຕວາ ອິຕວາລໍ ດິສຸນນຸ່າ ອາໂຮເຈລີ “ຕຸມທຸກ ສຫຍິກ ສຸ່ຈາຕ ປສຸສົສສຕາຕີ ຂ

ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣສແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ຈັກນຳໄປ ຜື້ນໝູງເຈົ້າ (ໃນທີ່) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ຖຽນນຳໄປແລ້ວ ສູເທວໂລກ ຖຽນປລ່ອຍແລ້ວ ທີ່ຝ່າ ແກ່ສະບັບໂປກ່ຽນຍີ ຜື້ນໝູງ ນັ້ນທາ ຕຣສບອກແລ້ວ (ແກ່ໜູ້ງູ້ງ ທ.) ສາມ ແລ່ານອກນີ້ ວ່າ “ອ. ເຮົວ ທ.) ຈັກເຫັນ ຜື້ນໝູງ ສຸ່ຈາຕ ພູ້ເປັນສຫຍາ ຂອງເຮົວ ທ. (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້ ຂ

“ກຸ່ທີ ສາ ເທວຕີ ຂ

(ອ. ຜູ້ງ ທ. ແລ່ານັ້ນ ຖຸລຄາມແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເທັພເຈົ້າ (ອ. ນາງສຸ່ຈາຕາ) ນັ້ນ (ຍ່ອມອູ້ງ) (ນັ້ນ ທີ່) ໄກນ” ດັ່ງນີ້ ຂ

“ນນຖາຍ ໂປກ່ຽນຍາ ຕີເຣ ຈີຕາຕີ ອາຫ ຂ

(ອ. ທ້າວສັກກະ) ຕຣສແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ນາງສຸ່ຈາຕາ) ຍືນອູ້ງແລ້ວ ທີ່ຝ່າ ແກ່ສະບັບໂປກ່ຽນຍີ ຜື້ນໝູງ ນັ້ນທາ” ດັ່ງນີ້ ຂ

ຕາ ຕີສີໄສປີ ຕຕູຕ ດນຕວາ “ອໂໂ ອຸຍາຍ ຮູ່ປີ, ອໂໂ ອຕຸຕກາມນຸ່າທຸນສຸ ພລ: ອິຫານິສສາ ຕຸນຸ່າ ປສຸສົ, ຊຸ່ມາ ປສຸສົ, ປາເທ ປສຸສົ, ໂສກຕີ ວຕສສາ ອຕຸຕກາໂວຕີ ແກ້ີ ກຕວາ ປກກມືສຸ ຂ

(ອ. ຜູ້ງ ທ.) ແມ້ສາມ ແລ່ານັ້ນ ໄປແລ້ວ (ໃນທີ່) ນັ້ນ ກະທຳແລ້ວ ຜື້ນໝູງ ພົບປະເທົ່າ ວ່າ “ໂອ ອ. ຮູ່ ຂອງແມ່ເຈົ້າ, ໂອ ອ. ພລ ແກ່ການປະຕິບັດປົ້ງອັຕກາພ, ໃນກາລີ່ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງດູ ຜື້ນໝູງ ພົບປະເທົ່າ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ທ.” ຈົງດູ ຜື້ນໝູງ ທ., (ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງດູ ຜື້ນໝູງ ທ່ານ ອ. ອັດກາພ (ຂອງແມ່ເຈົ້າ) ນັ້ນ ຍ່ອມງາມ ແນວ” ດັ່ງນີ້ ພົບປັນໄປແລ້ວ ຂ

ປຸ່ນ ສກໂກ ຕສສາ ສນຸດິກ ດນຕວາ “ທິງງາ ເຕ ສຫຍິກາຕີ ວຕວາ, “ທິງງາ ມໍ ອຸປຸຜນເທົ່າຕວາ ດຕາ, ຕຕູເຕາ ມໍ ເນື້ຕີ ວຸດຕີ, ຕ ຕຕູເຕາ ແນຕວາ ອຸດເກ ວສລ໌ຜູ້ເຊື່ອຕວາ “ທິງງາ ເຕ ຕາລໍ ສມປັດຕິຕີ ປຸ່ນຈຸນີ ຂ

ອ. ທ້າວສັກກະ ເສົ້ຈີໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງນາງນາງຍາງ) ນັ້ນ ອີກ ຕຣສແລ້ວ ວ່າ “ອ. ຜູ້ງສຫຍາ ທ. ອັນເຈົ້າ ເຫັນແລ້ວ (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “(ອ. ຜູ້ງສຫຍາ ທ. ອັນໜ່ອມຈັນ) ເຫັນແລ້ວ, (ອ. ຜູ້ງສຫຍາ ທ. ແລ່ານັ້ນ) ເຍກະເຍ້ຍແລ້ວ ຜື້ນໝູງ ພົບປະເທົ່າ, ຖຽນນຳໄປແລ້ວ (ຜື້ນໝູງ) ນັ້ນ ວ່າ “ອ. ພຣະອອງຄ ຂອງຈ່າຍທຽນນຳໄປ ຜື້ນໝູງ ພົບປະເທົ່າ ວ່າ “ອ. ສມປັດຕີ (ຂອງໜູ້ງູ້ງູ້ງ ທ.) ແລ່ານັ້ນ ອັນເຈົ້າ ເຫັນແລ້ວ (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້ (ຂອງນາງນາງຍາງ) ກ່າວບຖຸລແລ້ວ, ຖຽນນຳໄປແລ້ວ (ຜື້ນໝູງ) ນັ້ນ (ທີ່ອົກແກ່ງງູ້ເຂົາ) ນັ້ນ ວ່າ “ອ. ສມປັດຕີ (ຂອງໜູ້ງູ້ງູ້ງ ທ.) ແລ່ານັ້ນ ອັນເຈົ້າ ເຫັນແລ້ວ (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້ ຂ

“ທິງຈາ ເມ ເຫວາຕີ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເທັພເຈົ້າ (ອ. ສມປັຕິ ຂອງທຸນິງສຫາຍ ທ. ເທົ່ານັ້ນ) ອັນເໜີ່ມອມຈັນ ເກື້ນແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຕາຍາປີ ຕຕຸດ ນິພຸຕຸຕຸນຸປ່າຍ ກາຕຸໍ ວິກາງຕີຕີ ໆ

(ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ອັນ ແມ່ວັນເຈົ້າ ກຣະທຳ ຜຶ່ງອຸບາຍເປັນແຫຼຸບັງເກີດ (ໃນທີ່ ນັ້ນ ຍ່ອມຄວາມ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກີ ກໂຮມີ ເຫວາຕີ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ ທຸລຄາມແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເທັພເຈົ້າ (ອ. ມ່ອມຈັນ) ຈະກຣະທຳ ອຍ່າງໄວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ມຍາ ທິນຸ່ນ ໂອວາທີ ຮກຸມືສຸສັລືຕີ ໆ

(ອ. ທ້າວສັກກະ ຕຣັສຄາມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ຈັກຮັກໝາ ຜຶ່ງໂວກ ອັນອັນເຮົາໄໝແລ້ວ (ຫີ່ອ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຮກຸມືສຸສັມີ ເຫວາຕີ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເທັພເຈົ້າ (ອ. ມ່ອມຈັນ) ຈັກຮັກໝາ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອຕລສາ ປປຸຈ ສີລານີ ທດຖວາ “ອປປມຕຸຕາ ຮາກໝາທີຕີ ວຕຸວາ ປກກາມີ ໆ

ຄັ້ງນັ້ນ (ອ. ທ້າວສັກກະ) ປະການແລ້ວ ຜຶ່ງຄືລ ທ. ຫ້າ (ແກ່ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ເປັນຜູ້ໄໝປະມາກແລ້ວ (ເປັນ) ຈັກຮັກໝາ” ດັ່ງນີ້ ເສດົຈໜໍາກິໄປແລ້ວ ໆ

ສາ ຕໂໂຕ ປກງາຍ ສຍ ມຕມຈຸນເກຍເວ ບຣີເຢີລືຕຸວາ ພາກຕີ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ແລ້ວ ພາກຕຸວາແລ້ວ ຜຶ່ງປາຕັວຕາຍແລ້ວ ທ. ເອງນັ້ນເຖິງ ຍ່ອມຈິກກິນ ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນັ້ນ ໆ

ສກໂໂກ ກຕິປາຫຈຸເຍັນ ຕສສາ ວິມສນຕຸຕາຍ ດນຖວາ ວາລຸກາປົກງາເ ມຕມຈຸນໂໂກ ວິຍ ຢຸຕຸວາ ອຸຕາໂນ ນິປະຊີ ໆ

ອ. ທ້າວສັກກະ ເສດົຈໜໍາກິໄປແລ້ວ ເພື່ອຕ້ອງການແກ່ອັນທດລອງ (ຜົ່ງນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ໂດຍອັນລ່ວງໄປແໜ່ງວັນເລືກນ້ຳຍ ເປັນວາກະວ່າ ປາຕັວຕາຍແລ້ວ ເປັນ ເປັນຫຼຸ້າງຍ (ເປັນ) ນອນແລ້ວ ບນໜັງແກ່ທາດທຽມ ໆ

ສາ ຕ ທີສຸວາ “ມຕມຈຸນໂໂກຕີ ສົບມາຍ ອຄຸຕ໌ເຫັນ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ເກື້ນແລ້ວ (ຜົ່ງປາຕັວຕາຍ) ນັ້ນ ໄດ້ຕາບແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມສຳຄັນ ວ່າ “ອ. ປາຕັວຕາຍແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ມຈຸໂລ ຄິລນກາເລ ນຸ່ງຄຸງຈົ່ງ ຈາເລສີ ໆ

ອ. ປາຕັວຕາຍ ໄທ້ໄໝແລ້ວ ໃນກາລເປັນທີ່ກິລິນກິນ ໆ

ສາ “ໜົມຈຸນໂໂກຕີ ອຸທເກ ວິສສ່ວະເລີ ໆ

(ອ. ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ (ຄິດແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ປາຕັວຕາຍເປັນອູ່” ດັ່ງນີ້ ປລ່ອຍແລ້ວ ໃນໜ້າ ໆ

ໂສ ໂຄກ ວິຕີນາເມຕຸວາ ບຸນ ຕສສາ ປຽໂຕ ອຸຕະໂນ ທຸດວາ ນີປ່ອຊີ ແລ້ວ

(ອ. ທ້າວສັກກະ) ນັ້ນ (ທຽບຢັກລາ) ມີເຫັນວ່າ ໄກສົມລ່ວງໄປວິເຄີຍແລ້ວ ເປັນຜູ້ໜ້າ ເປັນ ນອນແລ້ວ ຊ້າງໜ້າ (ຂອງນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ອີກ ແລ້ວ

ບຸນ ສາ “ມຕມຈຸນໂກຕີ ສພຸນາຍ ດາເຫຼວ ຄືລນກາເລ (P107) ອົກຄະນຸ້ງຄູ່ຈຳ ຈາເລນຸ່ມ ທີ່ສ່ວາ “ຊົ່ວມຈຸດຕີ ວິສຸສ່າເໜີ”

(ອ. ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ດັບແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມຄຳຄັງ ວ່າ “ອ. ປລາຕົວຕາຍແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ອີກ ເທິ່ນແລ້ວ (ຊື່ປລາ) ດ້ວຍໜ່າງສ່ວນປາຍ ໄທ່ເຫວຸ່ມຢູ່ໃນກາລເປັນທີ່ກືນກິນ ປລ່ອຍແລ້ວ (ດ້ວຍອັນຄິດ) ວ່າ “ອ. ປລາຕົວເປັນອູ່ມຢູ່” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ເຂວ່າ ຕິກຸ່າທຸດໆ ວິມສີຕຸວາ “ສາຫຼັກ ສື່ລົມ ຮາຂຸລືຕີ ອຸຕະນຸ້ມ ຂານາເປົດຕຸວາ “ອໍທໍ ຕວ ວິມສັນຕຸາຍ ອາຄໂຕ, ສາຫຼັກ ສື່ລົມ ຮາຂຸລື, ເຂວ່າ ຮາຂຸມານາ ນຈິຣສຸເວາ ມມ ສຸກຸດີເກ ນິພຸພັດຕຸລືສຸສລີ, ອຸປະມົມຕຸຕາ ໂທ໌ທີ່ ວິທວາ ປກກາມ”

(ອ. ທ້າວສັກກະ) ທຽບທດລອງແລ້ວ ສິນສາມຄັ້ງ ອຍ່າງນີ້ (ຕຽບແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເຈົ້າ” ຍ່ອມຮັກຊາ ຊື່ຄືລ (ກະຮະກຳ) ໄທີ່ດັ່ງນີ້ (ທຽບຢັກນາງນກຍາງ) ໃຫ້້ວັດ້ວ່າ ຊື່ພະວົງຄ ຕຽບແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເວ ເປັນຜູ້ໜ້າແລ້ວ ເພື່ອຕັ້ງການເກົ່ອນທດລອງ ຊື່ເຈົ້າ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ເຈົ້າ) ຍ່ອມຮັກຊາ ຊື່ຄືລ (ກະຮະກຳ) ໄທີ່, (ອ. ເຈົ້າ) ຮັກຊາອູ່ມຢູ່ ອຍ່າງນີ້ ຈັກປັງເກີດ ໃນລຳນັກ ຂອງເວາ ຕ່ອກາລ໌ໄມ່ນານ້ຳເກີດ, (ອ. ເຈົ້າ) ເປັນຜູ້ໄໝປະມາຫາແລ້ວ ຈະເປັນ” ດັ່ງນີ້ ເສດົງທລືກໄປແລ້ວ ແລ້ວ

ສາ ຕໂຕ ປຸ້ມລາຍ ສຍ ມຕມຈຸນ ລາກຕີ ວາ ໂນ ວາ, ອລກມານາ ກຕິປາຫຈຸຍແນວ ສຸກສີຕຸວາ ກາລຳ ກາຕຸວາ ຕສສ ສື່ລືສ ພລັນ ພາຮັນແລີ່ມ ກຸມກາກສສ ຂີຕາ ທຸດວາ ນິພຸພັດຕຸ

(ອ. ນາງນກຍາງ) ນັ້ນ ຍ່ອມໄດ້ ຊື່ປລາຕົວຕາຍແລ້ວ ເອງ ທີ່ວີ້ ທີ່ວີ້ວ່າ ຍ່ອມໄມ່ໄດ້ (ຊື່ປລາຕົວຕາຍແລ້ວ ເອງ) ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນັ້ນ, (ອ. ນາງນກຍາງ ນັ້ນ) ໄມໄດ້ອູ່ມຢູ່ ຜູບພອມແລ້ວ ກະຮະກຳແລ້ວ ຊື່ກາລະ ໂດຍອັນລ່ວງໄປແກ່ວັນເລັກນ້ອຍໜັ້ນທີ່ວາ ເປັນອືດາ ຂອງບຸດຄລູກກະຮະກຳຊື່ໜັ້ນທີ່ວີ້ວ່າ ໃນພະນັກງານຂໍ້ວ່າພາຮັນລື ເປັນ ບັງເກີດແລ້ວ ດ້ວຍຜລ ແກ່ງຄືລ ນັ້ນ ແລ້ວ